

Začiatkom júla 2011 som mal to šťastie aj tú česť zúčastniť sa tábora pre bezdomovcov spolu so Sestrami Matky Terezy, ktoré sa o nich tu v Moskve starajú. Bolo to zvláštne počuť o tábore pre bezdomovcov. Sám som si nevedel predstaviť ako by to mohlo vyzerieť. Nakoniec realita predčila moje očakávania. Spoznal som bližšie krásne ale ťažké, často smutné osudy a životné príbehy viacerých bezdomovcov. Myslel som si, že všetky osudy bezdomovcov sú na vlas rovnaké. Mýlil som sa... A tak vám aspoň pár z nich teraz rozpoviem. Zatiaľ tento jeden o Vali.

Na tábore nám varila pani Valéria – volali sme ju Vaľa. Veľmi príjemná osôbka určite už okolo 50-ty. Myslel som si, že je to ako všetci ostatní typická bezdomovkyňa, ktorá v ktoromsi období svojho života začala piť, stratila všetko a nakoniec sa ocitla na ulici. Pravda však bola úplne iná a pre mňa veľmi prekvapivá.

Hovorila, že všetko sa to začalo asi pred siedmimi rokmi. Dovtedy si žila ako v rozprávke – milujúci manžel, krásne poslušné a dobré deti, domácnosť rozkvitala a aj manželovi sa darilo v práci. Dá sa povedať, že boli ideálnou rodinkou. Myslí si, že sa to všetko stalo kvôli závidi iných okolo nich. No spomína si na jednu udalosť. Keď pred tými siedmimi rokmi robili poriadok v jednej skrini so starými vecami ešte po starých rodičoch, medzi fotografiami a starými vecami našli jedno vrecúško s hlinou a na vrecúšku nápis: „Pre večné odpočinutie Olega“. Nevedela, čo s tým robiť. Pravdepodobne to bolo buď z hrobu niekoho alebo určené ako hlina na hrob

niekoho (žeby to bol popol z mŕtveho to asi nie, no kto vie...) A tak šla ku svojmu báťuškovi – pravoslávne kňazovi, po radu. On jej však na to neporadil nič a tak cestou od báťušku ten sáčok vyhodila alebo len vysypala do smetného koša, či na smetisko, už si nepamätám. A odvtedy sa začali v rodine diať problémy. Jeden po druhom začali veľmi vážne chorľavieť a začali sa diať rôzne nehody, pri ktorých jej deti skoro prišli o život. Jej syna, ktorý sa učil vynikajúco s vyznamenaním, už už mali prijať na univerzitu. No ako sa to stalo s tou zemou z hrobu, z nepochopiteľných dôvodov ho na štúdium neprijali ani nič nevysvetlili, čo sa stalo a prečo. Nepochopiteľné udalosti, ktoré nevedela vysvetliť, sa začali množiť. Trápili sa ako rodinka celé dva roky, až nakoniec bola nútená vyhľadať pomoc u stareniek. Starena bola aj ešte stále je po dedinách na Sibíri či v európskej časti Ruska žena, ktorá môže predvídať budúcnosť, uzdravovať ľudí hlavne cez modlitbu, ale objavujú sa tam aj prvky bielej mágie – všelijaké mávania, špeciálne predmety apod. Ľudia si ich veľmi vážia, pretože sú veľmi silné a majú moc, ktorej nerozumejú odkiaľ je a sú podobné starcom – svätým mužom v pravoslávii. Tieto ženičky spokojne chodievajú dennodenne na sv. prijímanie a v tom istom čase bez problémov praktizujú vo svojich domčekoch mágiu.

Oni jej povedali – pretože bola u viacerých takýchto babičiek, že toto zlo, čo sa deje v jej rodine, je zviazané veľmi silno priamo s jej osobou. Že to zlo prišlo kvôli nej, kvôli niečomu, čo urobila, pričom jej nevedeli povedať viac. Alebo druhá možnosť, že niekto jej tak závidel, že dal ako úmysel sv. omše alebo modlitieb do kostola za jej odpočinutie večné, akoby už zomrela a to pôsobí tak, že takýto človek postupne odchádza, chorľavie až nakoniec môže zomrieť. Ved' keď v pravoslávnych kostoloch zapisujú úmysly na sv. omše alebo špeciálne modlitby za zomrelých, nikto nežiada potvrdenie, že ten človek zomrel. Zapíšu bez rozmýšľania a už sa na ďalší deň slúži sv. omša alebo modlia pohrebné modlitby za toho človeka. A niektorí ľudia, veriac tomuto, využívajú to, aby uškodili ľuďom, ktorým závidia alebo im ublížili a chcú sa pomstiť. Že jediná možnosť, ako to celé zastaviť, aby to už neničilo jej muža a deti, je odísť z domu preč – ďaleko ďaleko, a nikdy sa už k nim nevrátiť, dokonca sa s nimi nepokúšať ani kontaktovať. Len tak sa budú mať jej deti a manžel dobre. Nakoniec bola situácia v rodine už tak zlá, že sa rozhodla odísť. Rozlúčila sa s deťmi a manželom, ktorým všetko vysvetlila a odišla, nevediac ani kam sa vlastne poberá – do neznáma.

Nakoniec sa uchýlila do jedného pravoslávneho kláštora, kde niekoľko rokov varila pre celý kláštor. Bolo to blízko Moskvy. Videla a zažila tam všeličo, o čom nechcela veľmi rozprávať až nakoniec sa rozhodla odtiaľ odísť – ale kam sa podiať? A tak sa dostala do Moskvy, kde navštívila jedného starca. Povedala mu, že sa chce vrátiť domov, že aspoň na chvíľu – vidieť svojich blízkych, potešiť sa s nimi. On jej povedal, že v žiadnom prípade sa nesmie vracieť domov, lebo ju tam isto iste čaká smrť. Keď mu povedala, že ona sa smrti nebojí, tak jej odpovedal, že tá smrť môže zasiahnuť aj deti. Vtedy sa zastavila a povedala: „Všetko urobím, ako hovoríte, pretože deti – to je pre mňa sväté. Keď ide o ne, som ochotná urobiť čokoľvek.“ Stariec jej predpovedal, že bude musieť byť preč zo svojej rodiny celkovo sedem rokov, kým sa to celé nedá úplne do poriadku a neodpustí vina, ktorú spôsobila ona sama...

A tak milá Vaľa ostala v Moskve s poslednými peniazmi, ktoré mala, no kde sa uchýliť? Nieкто jej na poslednú chvíľu poradil: „Chod' sa spýtať k sesetram Matky Terezy.“ Keď prišla k sestram a všetko im podrobne vysvetlila, bez najmenších problémov ju prijali do svojho domčeka pre bezdomovcov. Keďže vedela výborne variť, požiadali ju, aby varila im aj bezdomovcom a oni ju aj oficiálne zamestnajú a dokonca jej budú dávať aj výplatu. A tak u sestier zostala a žije tam už niekoľko rokov. Celkovo je z domu preč už 5 rokov. Musí teda počkať ešte 2 roky a potom sa môže spokojne vrátiť domov.

A vtedy ma len tak napadlo: „A ako zvládal tvoj odchod z domu muž? Ako to zvládali a zvládajú deti?“ Povedala mi, že deti aj manžel to chápali, keď odchádzala, hoci to nebolo pre nich ľahké – nechať odísť vlastnú manželku, mamu. Potom aj následne cítili na sebe, že sa veci začali dávať do poriadku - naozaj to tak bolo, ako im to mama vysvetlila – choroby odišli ako nič, nepríjemné nehody či úrazy sa už neobjavili a syna prijali bez najmenších problémov na vysokú školu, kde mu po nejakom roku predložili postúpiť o dva ročníky vyššie, keďže sa tak výborne učil, že to zládal. Okrem toho sa začali po odchode ich mamky množiť ďalšie príjemné prekvapenia a udalosti, ktoré ich iba utvrdzovali v tom, že všetko to zlo v rodine bolo naozaj prítomné kvôli ich mamke a jeho manželke. Keď Vaľa počula od svojich detí v telefóne o tom, ako sa všetko dalo do poriadku, radovala sa spolu s nimi. Samozrejme jej bolo ľúto a aj si poplakala, že nemôže byť tam s nimi a spolu s nimi to prežívať. No práve preto, že sa obetovala, oni mohli žiť krásnym životom.

Len ma tak napadlo: „A ako to zvláda tvoj muž – toľký čas bez svojej milovanej ženy?“ A ona mi na to: „Otec Robert. On si našiel inú ženu. Tak asi po dvoch rokoch to už nevydržal a našiel si inú...“ A odmlčala sa... Tak som vypleštil oči – tak ona sa obetovala, aby im bolo dobre a on sa jej takto odvd'ačil? Uuufff – silné kafe. A ona mne na to: „Viete otec Robert, ja to chápem... Áno, chápem... Mužom je celkovo veľmi ťažko vydržať v takej situácii byť vernými... Chápem ho, je už dlhý čas bezo mňa. Ja už len kvôli tým mojim deťom...“ Nádherná žena so šľachetným a veľkodušným srdcom, čo poviete? Vyrázilo mi to dych... Obdivujem ju. Koľko žien teraz uteká dobrovoľne od svojich detí a manžela – z rôznych príčin - často je to egoisticky kvôli nej samej a nie kvôli tomu, aby sa deti mali lepšie, aby netrpeli... Naopak, deti viac a viac trpia bez prítomnosti lásky, pohladenia, povzbudenia a bezpodmienečného prijatia ich matky... A o otcoch už radšej ani nehovorím - tí vo väčšine prípadov utekajú z domu egoisticky kvôli inej žene alebo lepšiemu zárobku v lepšej práci nehľadiac na svoje deti či manželku.

Napriek tomu, že stretávam bezdomovcov, o ktorých si väčšina z nás myslí, akí sú to len skrachovanci, akí špinaví a hrozní ľudia, tu v Moskve si viac a viac uvedomujem, koľkí z nich sú nádherné bytosti s krásnym srdcom, ktoré často nenesú plnú zodpovednosť za svoje bezdomovstvo. Často je to aj chyba mnohých okolo nich, že im včas nepodalí pomocnú ruku...

Moskva 6 - Bezdomovci - Obeta z lásky

Napísal Balek Robert
Pondelok, 25 Júl 2011 18:15

Že hoci mali byť odborníkmi, neporadili správne a človek potom urobil chybu, za ktorú doteraz platí stratou svojich blízkych, ako napríklad Vaľa... Pomodlime sa prosím za všetkých, ktorí práve v tejto chvíli už už strácajú svoj domov a svojich blízkych, alebo práve teraz idú urobiť tú osudnú chybu, aby Pán našiel ľudí, ochotných otvoriť svoje srdce, dlane, myseľ a pomôcť im natoľko, aby boli schopní sa zastaviť a zmeniť chod svojich dejín, neurobiť osudnú chybu, nezačať alkoholom riešiť veľmi ťažké problémy, zastaviť ich rodičov biť svoje deti... Ja neviem, čo všetko, len Pán vie... Len aby nemuseli toľkí celý život pykať za hlúposť, chybu, maličkosť... VĎAKA aj za tvoju modlitbu - tu a teraz... Zdravas Mária... :)

P. Robert Balek SVD verbista misionár v Rusku v Moskve

Iné články o misiách v Moskve:

[**Moskva 2 - Matka - Si nenahraditeľná! alebo Žobráčka lásky**](#)
[**Moskva 7 - Bezdomovci – Nenaplnená stratená...**](#)